

PREPORUKE VIJEĆA**od 16. lipnja 2022.****o europskom pristupu mikrokvalifikacijama za cjeloživotno učenje i zapošljivost**

(2022/C 243/02)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 149., 165., 166. i 292.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

1. Sve veći broj građana Europe treba unaprijediti i poboljšati svoje znanje, vještine i kompetencije kako bi premostili jaz između svojeg formalnog obrazovanja i osposobljavanja i potreba društva i tržišta rada koji se brzo mijenjaju. Oporavak od pandemije bolesti COVID-19 te digitalna i zelena tranzicija ubrzali su promjene u načinu života, učenja i rada. Istaknuli su i potrebu da ljudi budu bolje pripremljeni za suočavanje s postojećim i budućim izazovima. Pandemija je utjecala na izgled mladih i odraslih za razvoj karijere. Osim toga, povećala se nezaposlenost, a narušena je i fizička, mentalna i emocionalna dobrobit stotina milijuna ljudi u Europi.
2. Nedovoljna ponuda relevantnih vještina na tržištu rada EU-a jedan je od glavnih izazova s kojima se suočavaju europska poduzeća i poslodavci. Radnici su istodobno suočeni s dosad neviđenim promjenama u organizaciji rada. Osim toga, profili zadataka i zahtjevi u pogledu vještina iz temelja se mijenjaju zbog digitalne i zelene tranzicije. Kako je navedeno u Odluci Vijeća (EU) 2021/1868 od 15. listopada 2021. o smjernicama za politike zapošljavanja država članica ⁽¹⁾, „[d]ržave članice i Unija trebaju raditi na razvoju koordinirane strategije zapošljavanja te, posebice, na promicanju kvalificirane, osposobljene i prilagodljive radne snage te tržišta rada koja su usmjerena na budućnost i koja se mogu prilagoditi gospodarskim promjenama”. Kontinuirano usavršavanje i prekvalifikacija ključni su kako bi radnici odgovorili na potrebe svojeg trenutnog radnog mjesta ili prešli na nova radna mjesta i sektore koji se šire, kao što su zeleni i digitalni sektor, posebno u kontekstu starenja stanovništva.
3. Ljudima je potreban pristup kvalitetnom poučavanju i učenju i to na različite načine i u različitim okružjima kako bi razvili individualno, društveno, kulturno i stručno znanje, vještine i kompetencije. Pozivalo se na to da sustavi obrazovanja i osposobljavanja postanu fleksibilniji i da se pronađu rješenja kako bi se širem rasponu profila omogućilo pristupačnije i uključivije učenje usmjereno na učenika ili polaznika. I neformalni pružatelji usluga obrazovanja i osposobljavanja nastoje odgovoriti na tu potrebu tako što pružaju nove i inovativne mogućnosti za usavršavanje i prekvalifikaciju.
4. Uspješna kultura cjeloživotnog učenja ključna je kako bi se zajamčilo da svi imaju znanje, vještine i kompetencije koji su im potrebni za uspjeh u društvu, na tržištu rada i u privatnom životu. Ključno je da ljudi tijekom cijelog života imaju pristup kvalitetnom i relevantnom obrazovanju i osposobljavanju, usavršavanju i prekvalifikaciji. Mogućnosti za cjeloživotno učenje trebale bi biti dio dugoročne strategije ustanova za obrazovanje i osposobljavanje kako bi se poboljšala njihova prilagodljivost potrebama poslodavaca i polaznika koje se brzo mijenjaju. Time bi se usavršavanje i prekvalifikacija omogućili raznolikijoj skupini polaznika (uključujući osobe s kvalifikacijom tih ustanova i druge odrasle polaznike). Preporučuje se da visoka učilišta, ustanove za strukovno obrazovanje i osposobljavanje, pružatelji usluga obrazovanja odraslih i drugi pružatelji mikrokvalifikacija, među kojima su poslodavci, surađuju kako bi najnovije rezultate istraživanja integrirali u osmišljavanje i unapređivanje mogućnosti za učenje.

⁽¹⁾ SL L 379, 26.10.2021., str. 1.

5. Mikrokvalifikacije bi mogle doprinijeti certificiranju ishoda malih i prilagođenih iskustava učenja. Njima se omogućuje ciljano, fleksibilno stjecanje znanja, vještina i kompetencija kako bi se zadovoljile nove potrebe i potrebe u nastajanju u društvu i na tržištu rada te omogućilo pojedincima da popune nedostatak vještina koje su im potrebne za uspjeh u okružju koje se brzo mijenja, pri čemu se ne zamjenjuju tradicionalne kvalifikacije. Mikrokvalifikacijama se, prema potrebi, mogu dopuniti postojeće kvalifikacije, pri čemu one pružaju dodanu vrijednost, ali ne ugrožavaju temeljno načelo programa u okviru inicijalnog obrazovanja i osposobljavanja koji završavaju stjecanjem cjelovite kvalifikacije. Mikrokvalifikacije bi mogli osmisliti i izdavati različiti pružatelji usluga u različitim okružjima za učenje (formalnom, neformalnom i informalnom okružju za učenje).
6. Iako se mikrokvalifikacije sve više upotrebljavaju, u Europi za njih ne postoje zajednička definicija ni standardi. Zbog toga su razumijevanje i prihvaćanje mikrokvalifikacija ograničeni te se stoga narušava potencijal mikrokvalifikacija za olakšavanje fleksibilnog učenja i razvoja karijere. Cilj je ove preporuke da se na europskoj razini i među svim uključenim stranama, bez obzira na to je li riječ o pružateljima ili korisnicima, podupre izgradnja povjerenja u mikrokvalifikacije.
7. U prvom načelu europskog stupa socijalnih prava ⁽²⁾ navodi se da svi imaju pravo na kvalitetno i uključivo obrazovanje, osposobljavanje i cjeloživotno učenje kako bi održali i stekli vještine s pomoću kojih mogu u cijelosti sudjelovati u društvu i uspješno ući na tržište rada u cijeloj Europskoj uniji. U četvrtom načelu europskog stupa socijalnih prava navodi se da svi imaju pravo na pravovremenu i prilagođenu pomoć u poboljšavanju izgleda za zapošljavanje ili samozapošljavanje. To pravo na pomoć uključuje pravo na potporu pri osposobljavanju i prekvalifikaciji. U Akcijskom planu za provedbu europskog stupa socijalnih prava mikrokvalifikacije se smatraju inovativnim instrumentom kojim se „mogu [...] olakšati fleksibilni načini učenja i poduprijeti radnici pri radu ili prelasku na drugi posao”. Mikrokvalifikacije mogu imati ulogu u postizanju glavnih ciljeva EU-a koje treba ostvariti do 2030., uključujući cilj da 60 % svih odraslih osoba svake godine sudjeluje u osposobljavanju i da se ostvari stopa zaposlenosti od najmanje 78 %. Oba cilja pozdravili su čelnici EU-a, socijalni partneri i civilno društvo na socijalnom samitu u Portu, a potom i Europsko vijeće na sastanku 24. i 25. lipnja 2021. ⁽³⁾.
8. Komisija je usporedno s Akcijskim planom donijela Preporuku o učinkovitoj aktivnoj potpori zapošljavanju nakon krize uzrokovane bolešću COVID-19 (Preporuka „EASE”) ⁽⁴⁾. U toj se preporuci državama članicama daju konkretne smjernice politike za izradu usklađenih paketa politika kako bi se olakšao prelazak s jednog radnog mjesta na drugo i potaknuo oporavak od pandemije bolesti COVID-19 koji donosi velik broj radnih mjesta. Smjernicama politike obuhvaćene su mogućnosti za usavršavanje i prekvalifikaciju te mjere potpore.
9. Među 12 vodećih mjera Programa vještina za Europu ⁽⁵⁾ najavljena je i nova inicijativa o europskom pristupu mikrokvalifikacijama. Cilj je te nove inicijative poduprijeti kvalitetu, transparentnost i prihvaćanje mikrokvalifikacija u cijelom EU-u. U Programu vještina najavljena je i inicijativa o individualnim računima za učenje koji bi mogli pomoći da se premoste postojeći nedostaci u pristupu obrazovanju i osposobljavanju radno sposobnih odraslih osoba te omogućiti ljudima da se uspješno prilagode promjenama na tržištu rada. Mikrokvalifikacije se mogu upotrebljavati kao dio obrazovanja i osposobljavanja koji se stavljaju na raspolaganje ljudima kako bi se poduprlo funkcioniranje tih individualnih računa za učenje.
10. U Komunikaciji Komisije o uspostavi europskog prostora obrazovanja do 2025. ⁽⁶⁾ najavljeno je da će Komisija raditi na razvoju europskog pristupa mikrokvalifikacijama kako bi se proširile mogućnosti za učenje i ojačala uloga koju u cjeloživotnom učenju imaju visoka učilišta i ustanove za strukovno obrazovanje i osposobljavanje.
11. U Preporuci o strukovnom obrazovanju i osposobljavanju (SOO) za održivu konkurentnost, socijalnu pravednost i otpornost ⁽⁷⁾ Vijeće je pozvalo Komisiju na „razmatranje koncepta i upotrebe mikrokvalifikacija”.

⁽²⁾ SL C 428, 13.12.2017., str. 10.

⁽³⁾ „Europsko vijeće pozdravlja glavne ciljeve EU-a iz Akcijskog plana za europski stup socijalnih prava, u skladu s izjavom iz Porta”, zaključci Europskog vijeća, 24. i 25. lipnja 2021., EUCO 7/21.

⁽⁴⁾ C(2021) 1372 final.

⁽⁵⁾ COM(2020) 274 final.

⁽⁶⁾ COM(2020) 625 final.

⁽⁷⁾ SL C 417, 2.12.2020., str. 1.

12. U Rezoluciji Vijeća o strateškom okviru za europsku suradnju u području obrazovanja i osposobljavanja u smjeru europskog prostora obrazovanja i šire (2021. – 2030.)⁽⁸⁾ razmatranje koncepta i upotrebe mikrokvalifikacija predstavljeno je kao jedno od konkretnih pitanja i aktivnosti za prioritetno područje 2. strateškog okvira (Cjelovito učenje i mobilnost).
13. U Zaključcima Vijeća o inicijativi Europska sveučilišta – Povezivanje visokog obrazovanja, istraživanja, inovacija i društva: otvaranje puta prema novoj dimenziji europskog visokog obrazovanja⁽⁹⁾ naglašava se da „[i]ako se njima ne odstupa od temeljnog načela programâ koji završavaju stjecanjem cjelovite kvalifikacije i ne dovodi ga se u pitanje, mikrokvalifikacije bi mogle biti korisne u ostvarivanju više prilika za učenje prilagođenih netradicionalnim polaznicima i potražnji za novim vještinama na tržištu rada; omogućivanje fleksibilnijeg i modularnijeg iskustva učenja; podupiranje pristupa visokom obrazovanju te uključivanje polaznika, neovisno o njihovim prethodnim kvalifikacijama ili dosadašnjem obrazovanju, promicanjem mogućnosti za nadogradnju vještina i usvajanje novih vještina, uz osiguravanje kvalitetnog obrazovanja”.
14. Ministri obrazovanja europskog prostora visokog obrazovanja obvezali su se u Priopćenju iz Rima o međuvladinu Bolonjskom procesu⁽¹⁰⁾ pomoći svojim visokim učilištima da: i. ponudu učenja učine raznovrsnijom; i ii. uvedu inovacije u obrazovni sadržaj i načine pružanja obrazovanja. Osim programa koji završavaju stjecanjem cjelovite kvalifikacije te uz zadržavanje prava na osmišljavanje studijskih programa i samostalno reguliranje pitanja prijenosa bodova, mnoga visoka učilišta nude ili planiraju ponuditi manje jedinice učenja. Tim manjim jedinicama polaznicima se može pomoći da u različitim fazama života razviju ili unaprijede svoje vještine i kompetencije u području kulture te stručne i transverzalne vještine i kompetencije. Suradnjom u okviru Bolonjskog procesa istražiti će se kako se i u kojoj mjeri te manje, fleksibilne jedinice učenja, uključujući one kojima se stječu mikrokvalifikacije, mogu definirati, razviti, provesti i priznavati upotrebom zajedničkih alata.
15. Sustavi obrazovanja i osposobljavanja trebali bi biti prilagođeni različitim individualnim potrebama, sposobnostima i kapacitetima svih polaznika. Svima bi trebali ponuditi mogućnosti za učenje, među ostalim u neformalnom i informalnom okruženju, kako je naglašeno u Zaključcima Vijeća o pravičnosti i uključenosti u području obrazovanja i osposobljavanja u cilju promicanja obrazovnog uspjeha za sve⁽¹¹⁾. Dobro osmišljene mikrokvalifikacije mogu se upotrebljavati kao dio ciljanih mjera za potporu uključivosti i pristupačnosti obrazovanja i osposobljavanja za širi spektar polaznika. Taj širi spektar polaznika uključuje skupine u nepovoljnom položaju i ranjive skupine (kao što su osobe s invaliditetom, starije osobe, niskokvalificirane osobe, manjine, osobe migrantskog podrijetla, izbjeglice te osobe s manje mogućnosti zbog svoje geografske lokacije i/ili slabijeg socioekonomskog statusa). Mikrokvalifikacije se mogu upotrijebiti i kao pomoć u boljem usmjeravanju učenika, za olakšavanje pristupa i uspjeha u učenju i osposobljavanju te za potporu prelasku iz škole na posao. Zbog očekivanog rasta broja izbjeglica i podnositelja zahtjeva za azil bit će potrebno izraditi strategije za djelotvornu integraciju tih skupina u sustave obrazovanja, osposobljavanja i rada. Smjernicama i uzajamnim učenjem u cijelom EU-u u vezi s osmišljavanjem i izdavanjem mikrokvalifikacija može se promicati uključivost i osigurati da polaznici iz svih društvenih skupina imaju pristup tim pogodnostima.
16. Mikrokvalifikacijama se isto tako mogu podržati profesionalni razvoj i mobilnost radnika, uključujući ljude u nestandardnim oblicima rada, kao što su oni u ekonomiji platformi⁽¹²⁾, koji možda imaju poteškoća u pristupu osposobljavanju ovisno o svojem položaju u zaposlenju⁽¹³⁾.

⁽⁸⁾ SL C 66, 26.2.2021., str. 1.

⁽⁹⁾ SL C 221, 10.6.2021., str. 14.

⁽¹⁰⁾ Priopćenje ministara iz Rima od 19. studenoga 2020.

⁽¹¹⁾ SL C 221, 10.6.2021., str. 3.

⁽¹²⁾ „[...] Pojam ekonomija internetskih platformi treba razumjeti tako da pokriva sve gospodarske aktivnosti koje proizlaze iz stvarnih ili predviđenih komercijalnih transakcija na unutarnjem tržištu i koje su izravno ili neizravno olakšane internetskim platformama, osobito usluge internetskog posredovanja i internetske tražilice”, Odluka Komisije od 26. travnja 2018. o osnivanju skupine stručnjaka za Promatračnicu ekonomije internetskih platformi, C(2018) 2393 final, 26. travnja 2018., str. 1.

⁽¹³⁾ U Rezoluciji Europskog parlamenta od 16. rujna 2021. o pravednim radnim uvjetima, pravima i socijalnoj zaštiti radnika koji rade preko platformi – novi oblici zapošljavanja povezani s digitalnim razvojem (2019/2186(INI)) poziva se na to da se problem obrazovanja i osposobljavanja radnika koji rade putem platformi riješi u kontekstu EU-ova pristupa mikrokvalifikacijama.

17. Mikrokvalifikacije bi mogle imati aktivnu ulogu u provedbi inicijativa politike EU-a za unapređenje digitalne i zelene tranzicije. Mikrokvalifikacijama bi se mogli: i. poduprijeti ciljevi Akcijskog plana za digitalno obrazovanje za razdoblje 2021. – 2027 ⁽¹⁴⁾, kako bi se doprinijelo pružanju fleksibilnih i pristupačnih mogućnosti za učenje digitalnih vještina; i ii. ostvariti ciljevi Komisijina plana „Digitalni kompas 2030.” za stvaranje stanovništva s digitalnim vještinama i visokokvalificiranih digitalnih stručnjaka u Europi do 2030. Mikrokvalifikacije bi osim toga mogle doprinijeti ostvarivanju europskog zelenog plana ⁽¹⁵⁾, strategije rasta kojom Europa nastoji preobraziti svoje gospodarstvo i društvo te ih postupno učiniti održivijima.
18. Preporuka Vijeća o Europskome kvalifikacijskom okviru za cjeloživotno učenje i o stavljanju izvan snage Preporuke Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o uspostavi Europskoga kvalifikacijskog okvira za cjeloživotno učenje ⁽¹⁶⁾ pruža zajednički referentni okvir koji ljudima i organizacijama pomaže da usporede različite kvalifikacijske sustave i razine kvalifikacija iz tih sustava. Kao referentni okvir na razini Europe, Europski kvalifikacijski okvir (EQF) otvoren je za sve vrste i razine kvalifikacija te predstavlja zajednički referentni standard za transparentnost, prenosivost i usporedivost. Europski kvalifikacijski okvir otvoren je i za mikrokvalifikacije pod uvjetom da su prvo uključene u nacionalne kvalifikacijske okvire.
19. Preporukom Vijeća od 20. prosinca 2012. o vrednovanju neformalnog i informalnog učenja ⁽¹⁷⁾ države članice pozvane su da do 2018., u skladu s nacionalnim okolnostima i posebnostima te kako budu smatrale potrebnim, uspostave mehanizme za vrednovanje neformalnog i informalnog učenja. Ti mehanizmi za vrednovanje znače da se znanje, vještine i kompetencije stečeni neformalnim i informalnim učenjem mogu vrednovati. Mehanizmi za vrednovanje ljudima omogućuju i da steknu cjelovitu ili, ako je primjenjivo, djelomičnu kvalifikaciju. U evaluaciji Preporuke iz 2020 ⁽¹⁸⁾ poziva se da se čvršće povežu vrednovanje i mikrokvalifikacije.
20. Odlukom (EU) 2018/646 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. travnja 2018. o zajedničkom okviru za pružanje boljih usluga za vještine i kvalifikacije (Europass) i o stavljanju izvan snage Odluke br. 2241/2004/EZ ⁽¹⁹⁾ utvrđuje se osnova za pružanje internetskih alata koji ljudima omogućuju da upravljaju svojom karijerom i cjeloživotnim učenjem s pomoću usluga autentifikacije svjedodžbi kojima će mikrokvalifikacije postati prenosive.
21. Relevantnost, razvoj i unapređenje mikrokvalifikacija ovise o:
- i) suradnji među regionalnim i nacionalnim tijelima te organizacijama za obrazovanje i osposobljavanje i;
 - ii) sektorskom i međuindustrijskom socijalnom dijalogu (koji bi trebao uključivati organizacije koje predstavljaju radnike i poslodavce iz privatnog i javnog sektora, mala i srednja poduzeća (MSP-ove) te stručno i rukovodeće osoblje).
22. Ovom se Preporukom u potpunosti poštuju načela supsidijarnosti i proporcionalnosti, načela institucionalne autonomije i akademske slobode te odgovornost država članica za sadržaj i organizaciju obrazovanja i strukovnog osposobljavanja u skladu s nacionalnim okolnostima i u bliskoj suradnji sa svim relevantnim dionicima.
23. Ovom se Preporukom ne dovodi u pitanje Direktiva 2005/36/EZ kako je izmijenjena Direktivom 2013/55/EU o priznavanju stručnih kvalifikacija i režimu automatskog priznavanja koji je u njoj predviđen,

DONIJELO JE OVU PREPORUKU koja se treba provesti u skladu s regionalnim i nacionalnim zakonodavstvom i prioritetima te zakonodavstvom i prioritetima Unije, nacionalnim okolnostima i dostupnim resursima, uključujući socioekonomsku situaciju i značajke nacionalnih sustava obrazovanja, osposobljavanja, cjeloživotnog učenja i zapošljavanja te u bliskoj suradnji sa svim relevantnim dionicima:

⁽¹⁴⁾ COM(2020) 624 final.

⁽¹⁵⁾ COM(2019) 640 final.

⁽¹⁶⁾ SL C 189, 15.6.2017., str. 15.

⁽¹⁷⁾ SL C 398, 22.12.2012., str. 1.

⁽¹⁸⁾ SWD (2020) 121 final.

⁽¹⁹⁾ SL L 112, 2.5.2018., str. 42.

Ciljevi

1. Državama članicama preporučuje se da donesu europski pristup mikrokvalifikacijama radi:
 - a) omogućivanja pojedincima da steknu, unaprijede i poboljšaju znanje, vještine i kompetencije koji su im potrebni za uspjeh na tržištu rada i u društvu koji se mijenjaju kako bi u potpunosti ostvarili korist od socijalno pravednog oporavka i pravedne tranzicije prema zelenom i digitalnom gospodarstvu te kako bi bili bolje pripremljeni za suočavanje s postojećim i budućim izazovima;
 - b) podupiranja pripravnosti pružatelja mikrokvalifikacija za povećanje kvalitete, transparentnosti, pristupačnosti i fleksibilnosti ponuda učenja kako bi se pojedince potaklo na personalizirane načine učenja i razvoj karijere;
 - c) poticanja uključenosti, pristupa i jednakih mogućnosti te doprinosa postizanju otpornosti, socijalne pravednosti i blagostanja svih, u kontekstu demografskih i društvenih promjena i u svim fazama gospodarskih ciklusa.
2. Državama članicama preporučuje se da, prema potrebi, mikrokvalifikacije upotrebljavaju kao alat za jačanje i dopunu postojećih mogućnosti za učenje, povećanje sudjelovanja u cjeloživotnom učenju i pomoć u postizanju cilja da 60 % svih odraslih osoba svake godine sudjeluje u osposobljavanju, kako je utvrđeno u Akcijskom planu za provedbu europskog stupa socijalnih prava i kako su ga pozdravili čelnici EU-a i koji je odobren Rezolucijom Vijeća o novom europskom programu za obrazovanje odraslih za razdoblje 2021. – 2030 ⁽²⁰⁾.

Područje primjene

3. Ovom Preporukom obuhvaćene su mikrokvalifikacije i politike kojima se može poduprijeti njihovo djelotvorno osmišljavanje, izdavanje i upotreba.
4. Mikrokvalifikacije se mogu upotrebljavati za dopunu i jačanje ekosustava obrazovanja, osposobljavanja, cjeloživotnog učenja i zapošljivosti. Cilj je mjera navedenih u ovoj Preporuci jačati mogućnosti za učenje i zapošljivost bez narušavanja sustava inicijalnog i visokog obrazovanja te strukovnog obrazovanja i osposobljavanja (SOO) te bez ugrožavanja i zamjene postojećih kvalifikacija i diploma. U okviru tih mjera preporučuje se uspostava zajedničkog europskog pristupa aktualnom i novom pružanju mikrokvalifikacija u Europskoj uniji te se utvrđuju definicija i smjernice za osmišljavanje, izdavanje i opis mikrokvalifikacija kako bi se poboljšale njihova kvaliteta i transparentnost te olakšalo njihovo prihvaćanje.

Definicije

5. Za potrebe ove Preporuke primjenjuju se sljedeće definicije:
 - a) „mikrokvalifikacija” znači zapis o ishodu učenja koji je polaznik stekao na temelju malog opsega učenja. Ti se ishodi učenja vrednuju prema transparentnim i jasno definiranim kriterijima. Iskustva učenja kojima se stječu mikrokvalifikacije osmišljena su tako da polazniku pruže određena znanja, vještine i kompetencije koji odgovaraju društvenim, osobnim i kulturnim potrebama ili potrebama tržišta rada. Mikrokvalifikacije su u vlasništvu polaznika, mogu se razmjenjivati i prenosive su. Mogu biti samostalne ili se mogu kombinirati u svjedodžbe više razine. Temelje se na osiguravanju kvalitete u skladu s dogovorenim standardima u relevantnom sektoru ili području aktivnosti;

⁽²⁰⁾ SL C 504, 14.12.2021., str. 9.

- b) „pružatelji mikrokvalifikacija” znači ustanove i organizacije za obrazovanje i osposobljavanje, socijalni partneri (tj. organizacije koje predstavljaju radnike i poslodavce), poslodavci i industrija, organizacije civilnog društva, javne službe za zapošljavanje te regionalna i nacionalna tijela i druge vrste aktera koji osmišljavaju, pružaju i izdaju mikrokvalifikacije za formalno, neformalno i informalno učenje. Time se ne dovode u pitanje regionalno i nacionalno zakonodavstvo i okolnosti;
- c) „okruže za učenje” znači različite fizičke, internetske, kombinirane ⁽²¹⁾, virtualne i digitalne lokacije, kontekst i kulture u kojima ljudi uče, uključujući sva okružja u kojima se formalno, neformalno i informalno učenje mogu odvijati;
- d) „formalno učenje” znači učenje koje se odvija u organiziranom i strukturiranom okružju posebno namijenjenom učenju te u pravilu vodi do dodjele kvalifikacije, obično u obliku svjedodžbe ili diplome; uključuje sustave općeg obrazovanja, inicijalnog trajnog i tercijarnog strukovnog obrazovanja i osposobljavanja te visokog obrazovanja ⁽²²⁾;
- e) „neformalno učenje” znači učenje koje se odvija izvan formalnog obrazovanja i osposobljavanja putem planiranih aktivnosti u smislu ciljeva i trajanja učenja te u kojem je prisutan neki oblik podrške u učenju ⁽²³⁾;
- f) „informalno učenje” znači učenje koje proizlazi iz svakodnevnih aktivnosti i iskustava i koje nije organizirano ni strukturirano u smislu ciljeva i trajanja učenja ili podrške učenju; iz perspektive osobe koja uči može biti nenamjerno ⁽²⁴⁾. Njime se ne stječu automatski mikrokvalifikacije, ali se to može razmotriti u kontekstu mehanizama vrednovanja kojima se mogu utvrditi, dokumentirati, procijeniti i/ili certificirati ishodi učenja pojedinca;
- g) „prenosivost” znači mogućnost da vlasnik svjedodžbe svoje mikrokvalifikacije pohrani u sustav po vlastitom izboru, da svjedodžbu da na uvid stranci po vlastitom izboru (nacionalnom ili transnacionalnom) te da sve stranke u razmjeni mogu razumjeti sadržaj i provjeriti vjerodostojnost svjedodžbe. Time se omogućuje prenosivost među sektorima obrazovanja i osposobljavanja te unutar njih, na tržištu rada i među zemljama;
- h) „kombiniranje” znači mogućnost da se, prema potrebi, različite mikrokvalifikacije kombiniraju i logički nadovezuju jedna na drugu. Odluke o „kombiniranju” ili spajanju svjedodžbi donosi organizacija primateljica (npr. ustanova za obrazovanje i osposobljavanje, poslodavci itd.) u skladu sa svojom praksom, a njima bi se trebali podupirati ciljevi i potrebe polaznika. „Kombiniranjem” se ne stječe automatsko pravo na kvalifikaciju ili diplomu. Takve odluke donose regionalna i nacionalna tijela ili institucije u skladu sa svojim postupcima dodjele;
- i) „vrednovanje” znači postupak ili metoda koji se upotrebljavaju za evaluaciju, mjerenje i opis ishoda učenja koje su pojedinci stekli u okviru formalnog, neformalnog ili informalnog učenja. Vrednovanje provode pružatelj ili drugi priznati pružatelji usluga vrednovanja.

Definicija i standardni elementi na razini Europe za opis mikrokvalifikacije

6. Državama članicama preporučuje se da donesu i promiču upotrebu:

- a) definicije mikrokvalifikacija kako je utvrđeno u točki 5.a;
- b) europskih standardnih elemenata za opis mikrokvalifikacija (kako je opisano u Prilogu I.), uključujući sljedeće obvezne elemente:
 - i) identifikaciju polaznika;
 - ii) naziv mikrokvalifikacije;

⁽²¹⁾ „Kombinirano učenje” u formalnom obrazovanju i osposobljavanju pojam je koji se upotrebljava za opis situacije u kojoj škola, nastavno osoblje ili učenik primjenjuju više pristupa procesima učenja.

⁽²²⁾ Definicija na temelju Preporuke Vijeća od 20. prosinca 2012. o vrednovanju neformalnog i informalnog učenja, SL C 398, 22.12.2012., str. 1.

⁽²³⁾ Definicija je preuzeta iz Uredbe (EU) 2021/817 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2021. o uspostavi programa Unije za obrazovanje i osposobljavanje, mlade i sport Erasmus+ te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 1288/2013, OJ L 189, 28.5.2021., str. 1.

⁽²⁴⁾ Definicija je preuzeta iz Uredbe (EU) 2021/817 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2021. o uspostavi programa Unije za obrazovanje i osposobljavanje, mlade i sport Erasmus+ te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 1288/2013, OJ L 189, 28.5.2021., str. 1.

- iii) zemlju (zemlje) / regiju (regije) izdavatelja;
 - iv) tijelo/tijela koji su dodijelili mikrokvalifikaciju;
 - v) datum izdavanja;
 - vi) ishode učenja;
 - vii) nominalno radno opterećenje potrebno za ostvarivanje ishoda učenja (u okviru Europskog sustava prijenosa i prikupljanja bodova (ECTS), kad god je to moguće);
 - viii) razinu (prema potrebi i ciklus) iskustva učenja kojima se stječu mikrokvalifikacije (Europski kvalifikacijski okvir, Kvalifikacijski okvir u Europskom prostoru visokog obrazovanja), ako je primjenjivo;
 - ix) vrstu vrednovanja;
 - x) oblik sudjelovanja u aktivnosti učenja;
 - xi) vrstu osiguravanja kvalitete koje se upotrebljava za podupiranje mikrokvalifikacije;
- c) europska načela za osmišljavanje i izdavanje mikrokvalifikacija (kako je opisano u Prilogu II.).

Razvoj ekosustava za mikrokvalifikacije

7. Državama članicama preporučuje se da, prema potrebi, olakšaju aktualni i novi razvoj mikrokvalifikacija unutar okružja formalnog učenja, među ostalim tako da:
- a) podupiru istraživanja koja provode visoka učilišta o ulozi mikrokvalifikacija u ponudi mogućnosti za učenje različitim polaznicima, osobito proširenjem privlačnih, pristupačnih i uključivih ponuda aktivnosti cjeloživotnog učenja usmjerenih na polaznike, među ostalim u okviru aktivnosti saveza „europskih sveučilišta” ⁽²⁵⁾, ako je primjenjivo;
 - b) podupiru ustanove za strukovno obrazovanje i osposobljavanje i druge pružatelje strukovnog obrazovanja i osposobljavanja u istraživanju uloge koju mikrokvalifikacije u trajnom strukovnom obrazovanju i osposobljavanju imaju u pružanju potpore usavršavanju i prekvalifikaciji odraslih, među ostalim aktivnostima centara strukovne izvrsnosti za strukovno obrazovanje i osposobljavanje, ako je primjenjivo;
 - c) u skladu s nacionalnim okolnostima, razmotre osiguravanje javnog financiranja za razvoj i pružanje malih aktivnosti obrazovanja i osposobljavanja kojima se stječu mikrokvalifikacije, na svim razinama obrazovanja i osposobljavanja, uzimajući u obzir institucijsku autonomiju kako bi se omogućile raznolikost i kreativnost.
8. Državama članicama preporučuje se da, prema potrebi, podupru postojeći i novi razvoj mikrokvalifikacija unutar okružja neformalnog i informalnog učenja, među ostalim tako da:
- a) podupru osmišljavanje i izdavanje mikrokvalifikacija koje osiguravaju pružatelji usluga koji nisu navedeni u točki 7. (ti pružatelji mogu uključivati poduzeća, socijalne partnere, organizacije civilnog društva, lokalna tijela, društvene centre, strukovna udruženja, istraživačke i inovacijske organizacije i privatne pružatelje), uključujući promicanje raznovrsnih izvora financiranja;
 - b) promiču razvoj mikrokvalifikacija koje su predstavnici poslodavaca i zaposlenika osmislili i s kojim su se složili u okviru socijalnog dijaloga, ako je to primjenjivo;
 - c) razmotre prilagodbu postupaka priznavanja prethodnog učenja i vrednovanja neformalnog i informalnog učenja kako bi se omogućila dodjela mikrokvalifikacija.
9. Države članice potiču se da, ako je to primjereno, podupiru kvalitetu i transparentnost mikrokvalifikacija, među ostalim:
- a) primjenom, prilagodbom i razvojem mehanizama osiguravanja kvalitete za mikrokvalifikacije koje su izdale različite vrste pružatelja usluga, uz upotrebu postojećih mehanizama kad god je to moguće (vidjeti Prilog 2.);

⁽²⁵⁾ SL C 221, 10.6.2021., str. 14.

- b) podupiranjem upotrebe sustava „informacija o vještinama” za analizu potreba tržišta rada i demografskih promjena tako da se može utvrditi svaka potreba za razvoj ili unapređivanje mikrokvalifikacija;
 - c) poticanjem pružatelja usluga da objave kataloge mikrokvalifikacija koje nude, uključujući, ako je to relevantno, njihovu politiku priznavanja mikrokvalifikacija koje su izdali drugi pružatelji;
 - d) integracijom mikrokvalifikacija u nacionalne kvalifikacijske okvire i sustave. Odluke o integraciji mikrokvalifikacija u regionalne i nacionalne okvire ili sustave donose nacionalna tijela ili institucije u skladu s nacionalnim okolnostima.
10. Države članice potiču se da, prema potrebi, promiču i podupiru djelotvorno eksperimentiranje, suradnju, upravljanje i partnerstva između:
- i) ustanova za obrazovanje i osposobljavanje;
 - ii) socijalnih partnera;
 - iii) poslodavaca i industrije;
 - iv) organizacija za istraživanje i inovacije,
 - v) organizacija civilnog društva;
 - vi) službi za zapošljavanje i socijalnu uključenost i;
 - vii) lokalnih, regionalnih i nacionalnih tijela.

To eksperimentiranje, suradnja, upravljanje i partnerstvo važni su za utvrđivanje potreba za mikrokvalifikacijama te za njihovo zajedničko razvijanje i unapređivanje, kao i za procjenu učinka na usavršavanje i prekvalifikaciju, cjeloživotno učenje i razvoj karijere.

Ostvarivanje potencijala mikrokvalifikacija

11. Državama članicama preporučuje se da, prema potrebi, integriraju mikrokvalifikacije u sustave obrazovanja i osposobljavanja te u politike usmjerene na razvoj vještina, među ostalim:
- a) poticanjem uključivanja ponuda obrazovanja i osposobljavanja kojima se stječu mikrokvalifikacije u kataloge mogućnosti za obrazovanje i osposobljavanje koje se nude;
 - b) prema potrebi, upotrebom mikrokvalifikacija kako bi se poboljšao pristup obrazovanju i osposobljavanju svih polaznika, uključujući one iz skupina u nepovoljnom položaju i ranjivih skupina (kao što su osobe s invaliditetom, stariji, niskokvalificirane osobe, manjine, osobe migrantskog podrijetla, izbjeglice te osobe s manje mogućnosti zbog svoje geografske lokacije i/ili nepovoljnije socioekonomske situacije);
 - c) upotrebom mikrokvalifikacija kako bi se poduprli fleksibilni načini učenja i prijelaz iz više sekundarne razine ili strukovnog obrazovanja i osposobljavanja u tercijarno obrazovanje i obrazovanje odraslih, ako je relevantno;
 - d) upotrebom mikrokvalifikacija koje se mogu integrirati u programe koji završavaju stjecanjem kvalifikacije ili ih mogu dopunjavati, ako je relevantno;
 - e) upotrebom mikrokvalifikacija kao dodatnog sredstva za poboljšanje osnovnih i naprednih digitalnih vještina i kompetencija šireg spektra polaznika, u skladu s Akcijskim planom za digitalno obrazovanje i Akcijskim planom za provedbu europskog stupa socijalnih prava;
 - f) upotrebom mikrokvalifikacija za potporu razvoju učenja za zelenu tranziciju i održivi razvoj u sklopu nacionalne provedbe preporuke Vijeća o učenju za zelenu tranziciju i okolišnu održivost;
 - g) promicanjem upotrebe mikrokvalifikacija među ustanovama za obrazovanje i osposobljavanje i drugim pružateljima usluga, u suradnji s okolnim ekosustavom znanja i inovacija, kako bi se povećali relevantnost i mogući pozitivan učinak mikrokvalifikacija na gospodarstvo na lokalnoj i regionalnoj razini;
 - h) promicanjem razumijevanja i upotrebe mikrokvalifikacija putem trajnog stručnog usavršavanja nastavnika i predavača, savjetnika za profesionalno usmjeravanje (npr. u kontekstu Akademije za usavršavanje učitelja i nastavnika u okviru programa Erasmus+) te pripadnika akademske zajednice, istraživača i drugog relevantnog osoblja;

- i) promicanjem upotrebe mikrokvalifikacija za brzu pretvorbu najnovijih rezultata istraživanja u mogućnosti za učenje radi jačanja sinergije između europskog prostora obrazovanja i europskog istraživačkog prostora;
 - j) razmatranjem primjene mikrokvalifikacija u europskom prostoru obrazovanja kako bi se suzbili rodni i drugi diskriminirajući stereotipi u vezi s odabirom studija i u odgojno-obrazovnim praksama i nastavnim materijalima.
12. Državama članicama preporučuje se da, prema potrebi, u svoje politike zapošljavanja i aktivne politike tržišta rada (npr. službe za zapošljavanje, potpore za osposobljavanje i poticaje za zapošljavanje) integriraju mikrokvalifikacije, među ostalim:
- a) upotrebom mikrokvalifikacija, prema potrebi, kako bi se:
 - i) riješio problem neusklađenosti i uskih grla u području postojećih i traženih vještina u određenim gospodarskim sektorima i regijama i
 - ii) radnici usavršili i prekvalificirali za vještine i poslove za kojima postoji potražnja na tržištu rada, osobito u kontekstu digitalne i zelene tranzicije;
 - b) uključivanjem osposobljavanja kojim se stječu mikrokvalifikacije u priznate mogućnosti za osposobljavanje koje mogu biti povezane s individualnim računima za učenje, ako postoje, i drugim sustavima potpora za osposobljavanje;
 - c) promicanjem upotrebe mikrokvalifikacija kao načina unapređivanja i usavršavanja vještina samozaposlenih i nestandardnih radnika, uključujući osobe koje rade putem platformi i malih i srednjih poduzeća;
 - d) razmatranjem upotrebe mikrokvalifikacija u ciljanim inicijativama kako bi se poduprle i motivirale skupine u nepovoljnom položaju i ranjive skupine (kao što su primatelji minimalnog dohotka, osobe s invaliditetom, dugotrajno nezaposleni i niskokvalificirani) da se vrate na tržište rada ili nastave svoje zaposlenje;
 - e) razmatranjem uloge mikrokvalifikacija u sustavima za provedbu ojačane Garancije za mlade kako bi se poduprli mladi, među ostalim u pripremnom osposobljavanju i kvalitetnim ponudama za nastavak obrazovanja i osposobljavanja;
 - f) razmatranjem uloge mikrokvalifikacija u okviru nacionalne provedbe Preporuke o učinkovitoj aktivnoj potpori zapošljavanju nakon krize uzrokovane bolešću COVID-19 (EASE);
 - g) razmatranjem upotrebe mikrokvalifikacija kako bi se podupro profesionalni razvoj radnika i ispunili regulatorni zahtjevi za usavršavanje i prekvalifikaciju za određene poslove i vrste rada (npr. za licencije, obvezno osposobljavanje i dozvole).
13. Državama članicama preporučuje se da, prema potrebi, potiču i podupiru Europsku mrežu nacionalnih informacijskih centara i Nacionalne informacijske centre za akademsko priznavanje (mreže ENIC-NARIC) ili odgovarajuća tijela da, prema potrebi, razviju transparentne postupke priznavanja mikrokvalifikacija koje izdaju različite vrste pružatelja usluga. To bi trebalo učiniti u suradnji s relevantnim dionicima navedenima u stavku 10., među ostalim razmatranjem moguće izvedivosti automatskog priznavanja mikrokvalifikacija ⁽²⁶⁾.
14. Državama članicama preporučuje se da, prema potrebi, osiguraju da se informacije i savjeti o utvrđivanju i odabiru mikrokvalifikacija uključe u usluge usmjeravanja za cjeloživotno učenje. To uključuje usluge profesionalnog usmjeravanja u centrima za karijeru visokih učilišta, javnim i privatnim službama za zapošljavanje, socijalnim službama i drugim službama za usmjeravanje (zapošljavanje, karijera, obrazovanje i osposobljavanje, profesionalna potpora (*coaching*)). Uključivanjem smjernica o mikrokvalifikacijama u te usluge trebale bi se zadovoljiti potrebe svih polaznika, među ostalim polaznika u nepovoljnom položaju i ranjivih polaznika.
15. Državama članicama preporučuje se da prema potrebi:
- a) definiraju mjere za provedbu ove Preporuke oslanjajući se na relevantne postojeće nacionalne aranžmane i financijske okvire. To bi moglo uključivati poveznice s individualnim računima za učenje, ako postoje (uzimajući u obzir odgovornost i autonomiju organizacija u području obrazovanja, osposobljavanja i tržišta rada u nacionalnom kontekstu);

⁽²⁶⁾ Kako je utvrđeno u Preporuci Vijeća od 26. studenoga 2018. o promicanju automatskog uzajamnog priznavanja kvalifikacija visokog obrazovanja i srednjoškolskog obrazovanja i osposobljavanja te ishoda razdoblja učenja u inozemstvu, SL C 444, 10.12.2018., str. 1.

- b) na najbolji mogući način iskoriste financijska sredstva i instrumente Unije za podupiranje potrebnih reformi, od okvira za potporu do razvoja i upotrebe mikrokvalifikacija.

Potpota Komisije

Vijeće pozdravlja namjeru Komisije da, uzimajući u obzir supsidijarnost i nacionalne okolnosti te u bliskoj suradnji s državama članicama:

16. razvije i prilagodi, prema potrebi, postojeće alate i usluge Unije kako bi se podupro razvoj mikrokvalifikacija svih vrsta pružatelja usluga, među ostalim:
- a) potporom izrade smjernica o tome kako povećati transparentnost i primijeniti trenutačne instrumente EU-a i instrumente Bolonjskog procesa u području visokog obrazovanja na unutarnje i vanjsko osiguravanje kvalitete mikrokvalifikacija;
 - b) razmatranjem načina prilagodbe priručnika za korisnike Europskog sustava prijenosa i prikupljanja bodova u području visokog obrazovanja kako bi se integrirale mikrokvalifikacije;
 - c) razmatranjem načina prilagodbe i razvoja alata EU-a za vještine i kvalifikacije kako bi se mikrokvalifikacije integrirale u sustave strukovnog obrazovanja i osposobljavanja;
 - d) poticanjem uloge centara ENIC-NARIC i drugih odgovarajućih tijela u priznavanju mikrokvalifikacija za daljnji studij i/ili u svrhu zapošljavanja, među ostalim razvojem smjernica i osposobljavanja;
 - e) poticanjem strukturirane rasprave o mogućnosti uključivanja mikrokvalifikacija u nacionalne kvalifikacijske okvire (NKO);
 - f) razmatranjem razvoja inicijative za europsku studentsku iskaznicu kako bi se studentima omogućilo da ishod mikrokvalifikacija stečenih u inozemstvu tijekom studija sigurno razmjenjuju s drugim ustanovama za obrazovanje i osposobljavanje;
17. podrži suradnju između država članica i dionikâ, među ostalim:
- a) podupiranjem razmjene informacija među regionalnim i nacionalnim tijelima o relevantnim regionalnim i nacionalnim inicijativama politika i dokazima o njihovu učinku, uz što bolje iskorištavanje strateškog okvira za europsku suradnju u području obrazovanja i osposobljavanja u smjeru europskog prostora obrazovanja i šire;
 - b) promicanjem europske suradnje u osiguravanju kvalitete mikrokvalifikacija te izgradnjom uzajamnog povjerenja na taj način;
 - c) poticanjem visokih učilišta i ustanova za strukovno obrazovanje i osposobljavanje, uključujući saveze „europskih sveučilišta” i centre izvrsnosti u području strukovnog obrazovanja i osposobljavanja, na eksperimentiranje s mikrokvalifikacijama i njihovu upotrebu kako bi se promicalo i potaknulo prihvaćanje mikrokvalifikacija u široj zajednici za obrazovanje i osposobljavanje;
 - d) promicanjem angažmana u pogledu mikrokvalifikacija u Akademijama za stručno usavršavanje učitelja i nastavnika u okviru programa Erasmus+ i među drugim pružateljima usluga za obrazovanje i osposobljavanje učitelja i nastavnika kako bi se zadovoljile potrebe učitelja i nastavnika za kontinuiranim stručnim usavršavanjem, prema potrebi;
 - e) razmatranjem angažmana socijalnih partnera, poslodavaca i industrije u pogledu mikrokvalifikacija, među ostalim putem Pakta za vještine i povezanih inicijativa suradnje kao što su Plan za sektorsku suradnju u području vještina, ojačani Europski savez za naukovanje i Koalicija za digitalne vještine i radna mjesta;
 - f) podupiranjem suradnje i razmjene najboljih primjera iz prakse između javnih službi za zapošljavanje i poslodavaca o tome kako upotrebljavati mikrokvalifikacije za podršku zapošljivosti u kontekstu mreže javnih službi za zapošljavanje;
 - g) olakšavanjem projekata suradnje među socijalnim partnerima i ustanovama za obrazovanje i osposobljavanje o tome kako upotrebljavati i provoditi mikrokvalifikacije u cilju zadovoljavanja potreba za vještinama na europskoj, nacionalnoj, lokalnoj i regionalnoj razini te u različitim sektorima;
18. podupre tehničku provedbu Preporuke razmatranjem daljnjeg razvoja platforme Europass kako bi se, prema potrebi:
- a) pružile informacije o mogućnostima za učenje kojima se stječu mikrokvalifikacije i pružateljima usluga koji primjenjuju europski pristup mikrokvalifikacijama;

- b) podržala provjera vjerodostojnosti mikrokvalifikacija putem europskih digitalnih vjerodajnica za učenje;
- c) podržali prenosivost, kombiniranje, interoperabilnost, razmjena i dijeljenje informacija o mikrokvalifikacijama putem europskog otvorenog standarda kojim se utvrđuje zajednički format mikrokvalifikacija;

19. podupre daljnja istraživanja o:

- i) primjeni europskog pristupa mikrokvalifikacijama, uključujući način na koji ih upotrebljavaju pružatelji usluga obrazovanja i osposobljavanja, poslodavci i socijalni partneri;
- ii) posebnim ishodima i pogodnostima za polaznike;
- iii) njihovoj dodanoj vrijednosti u usporedbi s cjelovitom diplomom ili kvalifikacijom te kao dopuna njima i;
- iv) dodatnim dokazima o čimbenicima koji utječu na poticaj motivaciju osoba da započnu s osposobljavanjem.

20. Države članice i Komisija trebale bi zajedno raditi na poboljšanju opsega i relevantnosti postojećeg prikupljanja podataka o mikrokvalifikacijama na razini Unije.

Izvjешćivanje

- 21. Preporučuje se da države članice provedu ovu Preporuku što je prije moguće. Pozivaju se da do prosinca 2023. obavijeste Komisiju o odgovarajućim mjerama koje treba poduzeti na odgovarajućoj razini kako bi se poduprli ciljevi ove Preporuke.
- 22. Komisija se poziva da prati napredak ostvaren u provedbi ove Preporuke s pomoću postojećih relevantnih okvira Unije za praćenje i izvješćivanje, bez ikakvog dodatnog opterećenja za države članice, u suradnji s njima i nakon savjetovanja s dotičnim dionicima, te da o tome izvijesti Vijeće u roku od pet godina od datuma njezina donošenja.

Sastavljeno u Luxembourg 16. lipnja 2022

Za Vijeće
Predsjednik
O. DUSSOPT

PRILOG I.

Standardni elementi na razini Europe za opis mikrokvalifikacije

Ovaj Prilog sadržava popis zajedničkih standardnih elemenata na razini Europe za opis mikrokvalifikacija preporučenih kao resurs za potporu provedbi ⁽¹⁾.

Obvezni elementi:	Identifikacija polaznika
	Naziv mikrokvalifikacije
	Zemlja (zemlje) / regija (regije) izdavatelja
	Tijelo/tijela koja su dodijelila mikrokvalifikaciju
	Datum izdavanja
	Ishodi učenja
	Nominalno radno opterećenje potrebno za ostvarivanje ishoda učenja (u ECTS bodovima, kad je moguće)
	Razina (i ciklus, ako je primjenjivo) iskustva učenja kojim se stječu mikrokvalifikacije (EQF, QF-EHEA), ako je primjenjivo
	Vrsta vrednovanja
	Oblik sudjelovanja u aktivnosti učenja
	Vrsta osiguravanja kvalitete koje se upotrebljava za podupiranje mikrokvalifikacije
Neobvezni podaci, prema potrebi (popis nije potpun)	Preduvjeti za upis u aktivnosti učenja
	Nadzor i provjera identiteta tijekom vrednovanja (bez nadzora i bez provjere identiteta, pod nadzorom i bez provjere identiteta, pod nadzorom putem interneta ili s provjerom identiteta na fizičkoj lokaciji)
	Dobivena ocjena
	Mogućnosti za integraciju/kombiniranje (samostalna, neovisna mikrokvalifikacija/integrirana, može se kombinirati s ciljem stjecanja druge kvalifikacije)
	Dodatne informacije

Ti će standardni elementi biti uključeni u europski model podataka ⁽²⁾ kojim se utvrđuje zajednički format za opis mikrokvalifikacija. Taj model podataka bit će dostupan kao otvoren standard kojim će se, prema potrebi, koristiti pružatelji mikrokvalifikacija te bi se njime mogla podupirati interoperabilnost i lakša razmjena podataka o mikrokvalifikacijama.

Komisija će razviti model podataka na temelju prethodno navedenih zajedničkih standardnih elemenata. Taj model podataka razvit će se u skladu sa:

- i) savjetovanjem s državama članicama i dionicima;
- ii) potrebama korisnika i tehnološkim napretkom;
- iii) promjenama na tržištu rada i;
- iv) postojećim pristupima pružanju obrazovanja i osposobljavanja.

⁽¹⁾ Upotreba standardnih elemenata na razini Europe za opis mikrokvalifikacija sama po sebi ne podrazumijeva službeno vrednovanje ili priznavanje, ali je ključni čimbenik za to.

⁽²⁾ Modeli podataka grafički su i/ili leksički prikazi podataka u kojima se navode njihove značajke, struktura i međuodnosi. Upotrebljavaju se kao otvoreni standardi, besplatni su, transparentni i izrađeni na temelju konsenzusa.

Cilj je tog modela podataka podržati dosljednost informacija i pokazati jasnu dodanu vrijednost. Model podataka za mikrokvalifikacije uređivat će se u skladu s Odlukom o Europassu, posebno člankom 6. stavkom 1. točkama (b) i (d) te člankom 6. stavkom 2. točkom (b), kojima se Komisija već poziva da razvije, ispita i ažurira otvorene standarde.

PRILOG II.

Europska načela za osmišljavanje i izdavanje mikrokvalifikacija

U 10 načela u nastavku opisuje se priroda mikrokvalifikacija, a državama članicama, javnim tijelima i pružateljima usluga pružaju smjernice za osmišljavanje i izdavanje mikrokvalifikacija i sustava za mikrokvalifikacije. Načelima se naglašavaju glavne značajke europskog pristupa mikrokvalifikacijama kojim se može omogućiti povjerenje u mikrokvalifikacije i njihova kvaliteta. Načela su univerzalna i mogu se, prema potrebi, primijeniti u bilo kojem području ili sektoru.

1.	Kvaliteta	Mikrokvalifikacije podliježu unutarnjem i vanjskom osiguravanju kvalitete koje provodi sustav koji ih proizvodi (npr. kontekst obrazovanja, osposobljavanja ili tržišta rada u kojem je mikrokvalifikacija oblikovana i pružena). Postupci osiguravanja kvalitete moraju biti primjereni svrsi, jasno dokumentirani i pristupačni te moraju odgovarati potrebama i očekivanjima polaznika i dionika. Pružatelji usluga: vanjsko osiguravanje kvalitete temelji se ponajprije na vrednovanju pružatelja usluga (a ne pojedinačnog tečaja) i djelotvornosti njihovih unutarnjih postupaka osiguravanja kvalitete. Pružatelji usluga trebali bi zajamčiti da unutarnje osiguravanje kvalitete obuhvaća sve sljedeće elemente: — ukupnu kvalitetu same mikrokvalifikacije, na temelju standarda navedenih u nastavku; — kvalitetu tečaja, ako je primjenjivo, kojim se stječe mikrokvalifikacija; — povratne informacije polaznika o iskustvu učenja kojim se stječe mikrokvalifikacija i; — istorazinske povratne informacije, među ostalim od drugih pružatelja usluga i dionika, o iskustvu učenja kojim se stječe mikrokvalifikacija. Standardi: vanjsko osiguravanje kvalitete treba se provoditi u skladu sa sljedećim: — Prilogom IV. Preporuci o Europskome kvalifikacijskom okviru, ako je primjenjivo; — standardima i smjernicama za osiguravanje kvalitete u Europskom prostoru visokog obrazovanja, ako je primjenjivo; — Europskim referentnim okvirom za osiguravanje kvalitete u strukovnom obrazovanju i osposobljavanju (okvir EQAVET), ako je primjenjivo; — ostalim instrumentima osiguravanja kvalitete, uključujući registre i oznake, kako bi se izgradilo povjerenje javnosti u mikrokvalifikacije, ako je primjenjivo.
2.	Transparentnost	Mikrokvalifikacije su mjerljive, usporedive i razumljive s jasnim informacijama o ishodima učenja, radnom opterećenju, sadržaju, razini i ponudi učenja, prema potrebi. Radno opterećenje — Visoka učilišta trebala bi upotrebljavati Europski sustav prijenosa i prikupljanja bodova (ECTS) i poštovati načela iz Priloga V. Preporuci o Europskome kvalifikacijskom okviru kako bi, ako je moguće, pokazala pretpostavljeno radno opterećenje potrebno za postizanje ishoda učenja u vezi s mikrokvalifikacijom. — Pružatelji usluga koji ne upotrebljavaju ECTS bodove mogu koristiti druge sustave ili vrste informacija kojima se djelotvorno mogu opisati ishodi učenja i radno opterećenje, u skladu s načelima iz Priloga V. Preporuci o Europskome kvalifikacijskom okviru. Kvalifikacijski okvir/sustavi — Mikrokvalifikacije mogu biti uključene u nacionalne kvalifikacijske okvire/sustave, prema potrebi i u skladu s nacionalnim prioritetima i odlukama. Nacionalni kvalifikacijski okviri/sustavi upućuju na Europski kvalifikacijski okvir, a za visokoškolske kvalifikacije samocertificirani su prema kvalifikacijskom okviru Europskog prostora visokog obrazovanja, čime se dodatno može poduprijeti transparentnost mikrokvalifikacija i povjerenje u njih.

		Informacije o ponudi mikrokvalifikacija Sustavi za mikrokvalifikacije trebali bi pružiti transparentne i jasne informacije kako bi se poduprli sustavi za usmjeravanje polaznika, u skladu s nacionalnim praksama i potrebama dionika: — Informacije o pružateljima mikrokvalifikacija objavljuju se, ako je to moguće, u postojećim relevantnim registrima. Pružatelji visokog obrazovanja (i drugi relevantni pružatelji usluga) trebali bi biti uključeni, ako je to moguće, u bazu podataka o rezultatima vanjskog osiguranja kvalitete (DEQAR), na temelju osiguravanja kvalitete u skladu sa Standardima i smjernicama za osiguravanje kvalitete u Europskom prostoru visokog obrazovanja. — Informacije o mogućnostima za učenje kojima se stječu mikrokvalifikacije trebale bi biti pristupačne i lako bi ih se trebalo razmjenjivati na relevantnim platformama, uključujući Europass.
3.	Relevantnost	Mikrokvalifikacije bi trebalo osmišljavati i izdavati kao zasebne, ciljane ishode učenja, a mogućnosti za učenje kojima se one stječu prema potrebi treba ažurirati kako bi se ispunile utvrđene obrazovne potrebe. Organizacije za obrazovanje i osposobljavanje, poslodavci, socijalni partneri, drugi pružatelji usluga i korisnici mikrokvalifikacija potiču se na suradnju radi povećanja relevantnosti mikrokvalifikacija na tržištu rada.
4.	Važeće vrednovanje	Ishodi učenja u okviru mikrokvalifikacija vrednuju se u skladu s transparentnim standardima.
5.	Načini učenja	Mikrokvalifikacije se osmišljavaju i izdaju kao potpora fleksibilnim načinima učenja, uključujući mogućnost vrednovanja, priznavanja i „kombiniranja” mikrokvalifikacija iz različitih sustava. Kombiniranje Mikrokvalifikacije su osmišljene tako da budu modularne kako bi se mogle dodati druge mikrokvalifikacije i izraditi svjedodžbe više razine. Odluku o „kombiniranju” ili spajanju svjedodžbi donosi organizacija primateljica (npr. ustanova za obrazovanje i osposobljavanje, poslodavci itd.) u skladu sa svojom praksom te bi trebala podupirati ciljeve i potrebe polaznika. „Kombiniranjem” se ne stječe automatsko pravo na kvalifikaciju ili diplomu. Takve odluke donose regionalna i nacionalna tijela ili institucije u skladu sa svojim postupcima dodjele. Vrednovanje neformalnog i informalnog učenja Dobivanje mikrokvalifikacija moguće je nakon vrednovanja ishoda učenja dobivenih posebnim tečajem kojim se stječe mikrokvalifikacija ili na temelju vrednovanja ishoda učenja koji proizlaze iz neformalnog i informalnog učenja.
6.	Priznavanje	Mikrokvalifikacije imaju jasno naznačenu vrijednost ishoda učenja za manje module učenja. Priznavanjem se utire put široj ponudi takvih iskustava učenja na usporediv način diljem EU-a. Mikrokvalifikacije, ako je to moguće, priznaju nadležna tijela u akademske svrhe odnosno u svrhe osposobljavanja ili zapošljavanja na temelju informacija dostavljenih u skladu sa standardnim elementima na razini Europe (Prilog I.) i načelima za osmišljavanje i izdavanje mikrokvalifikacija (Prilog II.). Kada mikrokvalifikacije izdaju pružatelji formalnog obrazovanja, one se, ako je to moguće, priznaju na temelju standardnih postupaka priznavanja koji se primjenjuju pri priznavanju stranih kvalifikacija i razdoblja učenja u inozemstvu. Time se ne dovodi u pitanje pravo nadležnih tijela da definiraju postupke priznavanja ili provjere vjerodostojnost dokumenata.
7.	Prenosivost	Mikrokvalifikacije su u vlasništvu nositelja svjedodžbe (polaznika), a on ih može jednostavno pohraniti i dijeliti, među ostalim putem sigurnih digitalnih novčanika (npr. Europass), u skladu s Općom uredbom o zaštiti podataka. Infrastruktura za pohranu podataka temelji se na otvorenim standardima i modelima podataka. Time se osiguravaju interoperabilnost i neprekidna razmjena podataka te omogućuju neometane provjere autentičnosti podataka.

8.	Usmjerenost na polaznika	Mikrokvalifikacije su osmišljene kako bi se ispunile potrebe ciljane skupine polaznika. Polaznici sudjeluju u unutarnjim i vanjskim postupcima osiguravanja kvalitete, a njihove povratne informacije uzimaju se u obzir kao dio stalnog poboljšanja mikrokvalifikacija.
9.	Autentičnost	Mikrokvalifikacije sadržavaju dovoljno informacija za provjeru identiteta nositelja svjedodžbe (polaznika), pravnog identiteta izdavatelja te datuma i mjesta njihova izdavanja.
10.	Informacije i smjernice	Informacije i savjeti o mikrokvalifikacijama trebali bi biti uključeni u usluge usmjeravanja za cjeloživotno učenje i trebali bi doprijeti do najširih skupina polaznika te na uključiv način podupirati odabir obrazovanja, osposobljavanja i karijere.